

tia, nigri alicujus fumi instar, separatur. Et illum nigrum fumum Veteres nigrum coruum, essentiam vero coruini caput appellarunt. Diētā itaque istam separationem probe te obseruare oportet: ex illa siquidem Veteres sapientes ansam occasionemque sumserunt, ut tres naturas, utpote vegetabiles, animales, & minerales inquisierint, & tantum ex ea didicerint, quod naturarum separatio nihil aliud, quam coctionis in natura defectus, extiterit. Illas dein aliquanto altius perpenderunt, quomodo videlicet istis essentiis, quæ per naturam infirmissime coctæ, per vulgarem ignem modo naturali subueniri possit, ut essentiæ, quæ jam sunt comburibiles, & liquores suos (quos Veteres ex inuidia, Mercurium nominarunt) qui nigri ab essentia separantur, arte perfectæ reddi possint, adeo ut essentiæ per liquorem à combustionē tuta custoditaque maneant, & liquor sese ab essentia non separari queat. Illud Veteres sulphur nostrum appellarunt, juxta hancce namque præparationem essentia non amplius vegetabilis neque animalis, sed nunc coctio mineralis aliqua essentia facta est, & ideo sulphur dicitur: Essentia enim nihil est aliud, quam ignis aliquis elementaris, & liquor ejus, qui à combustionē custoditur, verus elementaris aer est, adeo ut, cum aer à natura calidus & humidus, ab inuidis Mercurius appelletur. Aer siquidē naturam ignis in se complectitur, & iterum elementaris ignis naturam aeris in se habet, adeo ut, additione suorum similium, vera conjunctio à duobus istis fieri oporteat. Illud corporales materiæ sunt, utpote ignis, & aqua, quæ nobis sunt visibiles. Sunt autem corporalia ista elementa nihil aliud, quam essentiis elementorum coad-

253. Tui 2. g.

254. 267.

254. 257. 26.